

Hypolite in Zuid-Frankrijk aan de voet der Cévennes, dat bolwerk der Hugenoten, waar zijn vader Durand Roussilhe maître latiniste was. Deze stiefgrootvader heeft alleen de wetenschappelijke opvoeding van Henriette verzorgd. Het kan niet verbazen, dat zij in dit oer-Franse milieu een grondige kennis verkreeg van de Franse taal. Bovendien maakte zij zeer goede vorderingen in de Engelse taal, waarbij wellicht eraan is te denken, dat de eerste man van haar grootmoeder in Engelse dienst was geweest, zodat allicht Henriette Clesse in deze richting een handje heeft geholpen. Bovendien had de jonge Henriette de muzikaliteit van haar vader geërfd en zong zij ook uitnemend. De goede opvoeding van dit intelligente meisje wierp zo rijke vruchten af, dat Roussilhe, toen zij zestien jaar oud was, tezamen met deze kleindochter een school voor jonge juffrouwen dorst op te richten, tot onderwijs in de Franse taal en andere kunsten en wetenschappen. Op 24 september 1791 verleende de Commissie van de Weth het ongelijksoortige koppel de gevraagde admmissie, mits „zij zich terstond zouden adresseeren aan zoodanigen kerkenraad der publicque gereformeerde gemeente, waar onder zij lieden zijn behorende. . . ten eynde de formulieren van eenigheid door hun worden geteekent. . . en dat voorts noch altoorens zij in functie treden zij zich ingevolge de resolutie van 16 October 1790 zullen moeten sisteeren voor deese vergadering ten eynde aldaar af te leggen den eed op de constitutie en regeeringsform deser landen, conform de resolutie van haar Edele Groot Mogende van dato 15 Februarij 1788”.

Het is waarschijnlijk, dat verlichte personen uit dit Franse milieu eer patriottisch dan prinsgezind zullen hebben gedacht. Hieronder zal trouwens nog blijken, dat de verwanten der naaste familie van Henriette tot de vurige Keezen hadden behoord. De eed is evenwel op 1 oktober 1791 behoorlijk afgelegd.

De school was een succes, zij werd bezocht door de kinderen van de aanzienlijkste families te Rotterdam en zelfs van elders. Henriette heeft haar ook aangehouden, toen zij op 29 juni 1801 aan Friedrich Ludwig Heinrich Plate „het bijzonder geluk te beurt (deed vallen)” haar te maken tot zijn „dierbare echtgenoot”. Plate was een Hannoveraan van goede familie, die na de vroege dood van zijn vader tot zich werd genomen door zijn neef, de Rotterdamse substituut-schout Jan Hendrik Plaat. Hij was in betrekking bij de bekende firma Hubert & Co. en hield ook nog